

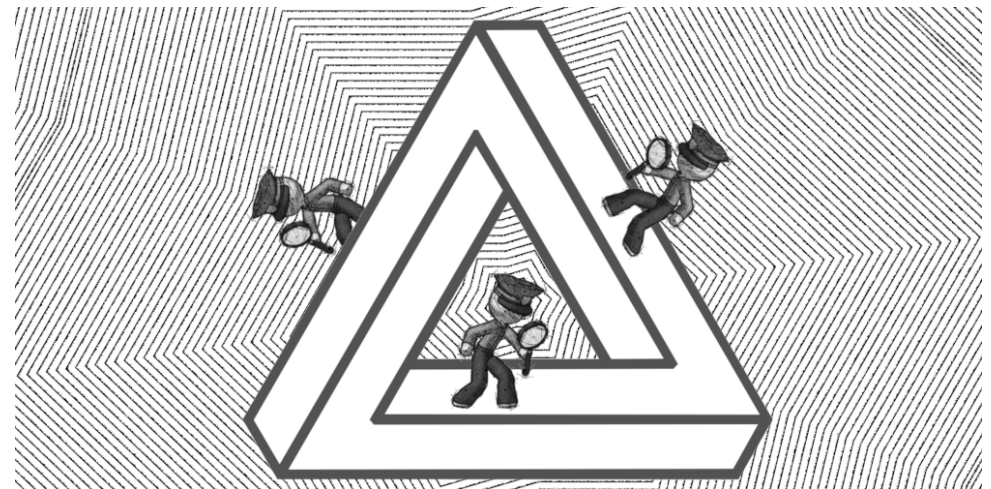
Ας υποθέσουμε ότι μερικοί αναρχικοί σχεδιάζουν μια παράνομη, ανώνυμη άμεση δράση. [...] Οι στόχοι της αστυνομίας είναι να αποτρέψουν τέτοιες ενέργειες και/ή να ταυτοποιήσει και να συλλάβει τους αναρχικούς και να συλλέξει αρκετά στοιχεία ώστε αυτοί να καταδικαστούν. Τι μπορούν να κάνουν οι αστυνομικές αρχές για να πετύχουν αυτούς τους στόχους, ανάλογα με τα κίνητρα, τους πόρους, τον τύπο της δράσης και τον τρόπο με τον οποίο οργανώνονται οι αναρχικοί;

No Trace Project / No trace, no case. A collection of tools to help anarchists and other rebels **understand** the capabilities of their enemies, **undermine** surveillance efforts, and ultimately **act** without getting caught.

Depending on your context, possession of certain documents may be criminalized or attract unwanted attention. Be careful about what zines you print and where you store them.

Προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι αστυνομικές έρευνες των άμεσων δράσεων των αναρχικών

Ας υποθέσουμε ότι μερικοί αναρχικοί σχεδιάζουν μια παράνομη, ανώνυμη άμεση δράση. Για παράδειγμα, θέλουν να βάψουν έναν τοίχο, να σπάσουν μια τράπεζα ή να κάψουν ένα κυβερνητικό κτίριο. Οι στόχοι της αστυνομίας είναι να αποτρέψουν τέτοιες ενέργειες και/ή να ταυτοποιήσει και να συλλάβει τους αναρχικούς και να συλλέξει αρκετά στοιχεία ώστε αυτοί να καταδικαστούν. Τι μπορούν να κάνουν οι αστυνομικές αρχές για να πετύχουν αυτούς τους στόχους, ανάλογα με τα κίνητρα, τους πόρους, τον τύπο της δράσης και τον τρόπο με τον οποίο οργανώνονται οι αναρχικοί; Με ποιες προκλήσεις θα έρθουν αντιμέτωποι; Και πώς μπορούν οι αναρχικοί να αναγνωρίσουν αυτές τις προκλήσεις ως αδυναμίες που μπορούν να εκμεταλλευτούν και να δράσουν χωρίς να συλληφθούν

Ο σκοπός αυτού του κειμένου είναι να συμβάλει στην απάντηση αυτών των ερωτήσεων, εξετάζοντας ορισμένα σημεία που πιστεύουμε ότι έχουν υποτιμηθεί ή έχουν διερευνηθεί ελάχιστα στη σύγχρονη αναρχική βιβλιογραφία.

Να αποφασίζετε ποιοι κίνδυνοι είστε διατεθειμένοι να αναλάβετε και ποιες πιθανές συνέπειες μπορείτε να αντέξετε.

Να λαμβάνετε υπόψη ότι οι αστυνομικές δραστηριότητες περιορίζονται από τη σχετική ανάγκη του κράτους να σεβαστεί τα «ανθρώπινα δικαιώματα».

Η αστυνομία δεν είναι παντοδύναμη. Μπορείτε να την εκπλήξετε, να την νικήσετε, να ξεγλιστρίσετε από τα δίκτυα της. Ευχόμαστε κουράγιο, δύναμη και τύχη.

No Trace Project

Τελικά σχόλια

Contents

Βασική επιτήρηση	4
Ερευνώντας αναρχικές ομάδες	7
Μετά την δράση	10
Εξισορρόπηση καταστολής και σεβασμού στα «ανθρώπινα δικαιώματα»	12
Τελικά σχόλια	14

Έχουμε συζητήσει ορισμένες από τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι αστυνομικές αρχές στην έρευνα των αναρχικών άμεσων δράσεων. Πώς μπορούμε να αναγνωρίσουμε αυτές τις προκλήσεις ως αδυναμίες που μπορούμε να εκμεταλλευτούμε και να δράσουμε *χωρίς να συλληφθούμε* Ορίστε μερικές προτάσεις.

Να υπολογίζετε πως η βασική επιτήρηση από μυστικές υπηρεσίες είναι μερική, υποβέλτιστη και συχνά όχι προς το συμφέρον της αστυνομίας. Δεν γνωρίζουν τα πάντα για εσάς.

Να κατανοείτε ότι η δομική ευκαμψία και οι ισχυροί δεσμοί των ομάδων σας δίνουν σημαντικά πλεονεκτήματα ασφαλείας. Δημιουργήστε αποκεντρωμένες ομάδες βασισμένες σε αλληλεγγύη και εμπιστοσύνη. Τηρείτε το αρχή του να γνωρίζεται μόνο ό,τι είναι απαραίτητο.

Να αντιμετωπίζετε τις εσωτερικές διαμάχες πριν αυτές αξιοποιηθούν από την αστυνομία. Μερικές διαμάχες είναι βαθιές και δεν μπορούν να επιλυθούν. Επιτρέψτε στις ομάδες να ανασυγκροτηθούν και να διασπαστούν παρά να επιβληθεί συνοχή.

Να αναγνωρίζετε πότε και πώς οι σχέσεις σας με άλλες πολιτικές σκηνές μπορούν να ενισχύσουν την ασφάλειά σας. Μπορεί να χρειαστεί να κρύβεστε ή να ψεύδεστε σχετικά με τις πραγματικές σας προθέσεις. Να αποφασίσετε τι είστε πρόθυμοι να κάνετε με βάση τις αρχές σας, όχι αυτών του κράτους.

Να αξιολογείτε το πιθανό κίνητρο και τους πόρους της αστυνομίας για την έρευνα των δράσεών σας και να λαμβάνετε αντιστοίχως μέτρα ασφαλείας βάσει αυτής της αξιολόγησης. Μελετήστε προηγούμενες κατασταλτικές επιχειρήσεις. Προετοιμαστείτε με μικρότερες δράσεις πριν προχωρήσετε σε μεγαλύτερες. Να ελαχιστοποιείτε τα ίχνη που θα μπορούσαν να σας αποκαλύψουν πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την δράση.

Βασική επιτήρηση

«Το μητρώο αποτελεί τη μνήμη μας. Ας το ενημερώσουμε με ό,τι έχουμε συλλέξει. Οι σημειώσεις που διατηρούνται στο συρτάρι του γραφείου ίσως εμπλουτίζουν τη δική σου γνώση, αλλά όχι τη γνώση του τμήματος. Βεβαιώσου λοιπόν ότι οι πληροφορίες καταγράφεται! Μόνο τότε βελτιώνεται η ικανότητα του τμήματος να απαντά στις συνεχώς επανερχόμενες ερωτήσεις: Ποιος είναι αυτός/αυτή και τι είναι γνωστό για αυτούς/αυτές;»

— Απόσπασμα από οδηγία του 1953 της *Säkerhetspolisen* (Υπηρεσία Ασφαλείας), της κύριας εσωτερικής μυστικής υπηρεσίας της Σουηδίας.

Πριν καν αρχίσουν να σχεδιάζουν την δράση, οι αναρχικοί μπορεί ήδη να βρίσκονται υπό επιτήρηση, ιδίως αν εκφράζουν τις ιδέες τους δημόσια ή αν υπάρχουν υποψίες ότι έχουν πραγματοποιήσει ενέργειες στο παρελθόν. Ίσως τα ονόματά τους να βρίσκονται σε λίστα ατόμων «που θεωρούνται απειλή για την εθνική ασφάλεια», οι λογαριασμοί τους στα social media να παρακολουθούνται, το DNA τους να βρίσκεται σε βάση δεδομένων, ή ρουφιάνοι ή ασφαλίτες να συμμετέχουν στις συναντήσεις τους. Αυτή η βασική επιτήρηση πραγματοποιείται συχνά από μυστικές υπηρεσίες που έχουν ως αποστολή τη συλλογή και ανάλυση πληροφοριών για την υποστήριξη του έργου της αστυνομίας. Οι υπηρεσίες αυτές έχουν μακρά μνήμη και τα στοιχεία που συλλέγουν μπορούν να διατηρούνται επί δεκαετίες.

Μία σημαντική πρόκληση που αντιμετωπίζουν οι μυστικές υπηρεσίες είναι ο κατακερματισμός πληροφοριών, δηλαδή όταν διαφορετικές υπηρεσίες, ή διαφορετικά τμήματα εντός της ίδιας υπηρεσίας, έχουν διαφορετικές πληροφορίες σχετικά με ένα ζήτημα και δεν μοιράζονται επαρκώς πληροφορίες μεταξύ τους, με αποτέλεσμα την υποβέλτιστη ανάλυση του ζητήματος. Η

Ο βαθμός σεβασμού ενός κράτους στα «ανθρώπινα δικαιώματα» μπορεί να επηρεάσει τις δυνατότητες επιτήρησης και καταστολής. Για παράδειγμα, η χρήση τεχνολογιών όπως η αναγνώριση προσώπου σε δημόσιες κάμερες είναι ευρέως διαδεδομένη στην Κίνα και την Ρωσία, αλλά λιγότερο ή καθόλου στη Δυτική Ευρώπη (προς το παρόν).

Η υπερβολική καταστολή από την αστυνομία μπορεί να προκαλέσει αντιδράσεις. Μπορεί να υπάρξει αρνητική κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης, με αρνητικά ρεπορτάζ από τοπικούς δημοσιογράφους, οργανώσεις όπως τα Ηνωμένα Έθνη ή Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις όπως η Amnesty International. Η αντίδραση μπορεί επίσης να πάρει τη μορφή εκστρατειών αλληλεγγύης από άλλους αναρχικούς, που ενδέχεται να περιλαμβάνουν και άμεσες δράσεις. Για παράδειγμα, το 2022, το Ιταλικό κράτος αποφάσισε να μεταφέρει τον αναρχικό κρατούμενο Alfredo Cospito σε αυστηρότερο καθεστώς φυλάκισης. Η απόφαση οδήγησε σε απεργία πείνας 180 ημερών και σε μια διεθνή εκστρατεία αλληλεγγύης ε επιθέσεις σε ιταλικά διπλωματικά γραφεία σε διάφορες χώρες. Μια μελέτη από το 2024 σημειώνει: «Αν κάτι δείχνει η υπόθεση Cospito είναι ότι η σκληρή στάση του ιταλικού συστήματος δικαιοσύνης συνέβαλε στην κλιμάκωση της κατάστασης. Όπως πάντα, μια ισορροπημένη προσέγγιση, που δεν υπερτονίζει μια στρατιωτική απάντηση και που τηρεί τις δημοκρατικές αρχές και το κράτος δικαίου, πρέπει να είναι ο ακρογωνιαίος λίθος κάθε αντιτρομοκρατικής στρατηγικής.»

Εξισορρόπηση καταστολής και σεβασμού στα «ανθρώπινα δικαιώματα»

«Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα [...] Κανείς δεν επιτρέπεται να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ούτε σε ποινή ή μεταχείριση σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική [...] Όλοι είναι ίσοι απέναντι στον νόμο και έχουν δικαίωμα σε ίση προστασία του νόμου, χωρίς καμία απολύτως διάκριση [...] Κανείς δεν μπορεί να συλλαμβάνεται, να κρατείται ή να εξορίζεται αυθαίρετα [...] Καθένας έχει δικαίωμα, με πλήρη ισότητα, να εκδικάζεται η υπόθεσή του δίκαια και δημόσια, από δικαστήριο ανεξάρτητο και αμερόληπτο [...] Κανείς δεν επιτρέπεται να υποστεί αυθαίρετες επεμβάσεις στην ιδιωτική του ζωή [...]

— Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, 1948.

Ας υποθέσουμε ότι οι αναρχικοί έχουν δυστυχώς ταυτοποιηθεί από την αστυνομία, η οποία καλείται τώρα να επιλέξει πώς θα τους καταστείλει. Η επιλογή αυτή συχνά περιορίζεται από την ανάγκη του κράτους να σεβαστεί τα «ανθρώπινα δικαιώματα». Οι διάφορες χώρες έχουν διαφορετικές προσεγγίσεις ως προς αυτό, ανάλογα με την εσωτερική πολιτική κατάσταση, τις γεωπολιτικές τους συμμαχίες και άλλους ιστορικούς παράγοντες. Για παράδειγμα, για την ίδια δράση, οι αναρχικοί μπορεί να καταλήξουν στην φυλακή στην Ισπανία, να βασανιστούν και να φυλακιστούν στην Ρωσία ή να εκτελεστούν στο Ιράν.

κύρια αιτία αυτής της κατακερματισμένης πληροφορίας είναι το απόρρητο: η ανάγκη των υπηρεσιών να κρατούν το έργο τους μυστικό από τους στόχους επιτήρησης και το ευρύ κοινό. Για να μειωθεί ο κίνδυνος διαρροών, η ανταλλαγή πληροφοριών περιορίζεται σκόπιμα, μέσω διαβαθμίσεων ασφαλείας, διαχωρισμένων τμημάτων και αναλυτών που εργάζονται με βάση του ότι πρέπει να γνωρίζουν μόνο ό,τι είναι απαραίτητο. Για παράδειγμα, μια τοπική αστυνομική υπηρεσία ίσως να μην γνωρίζει ότι ένας πληροφοριοδότης μπορεί να δώσει πληροφορίες για μια τοπική αναρχική ομάδα, επειδή η εθνική υπηρεσία που χρησιμοποιεί τον πληροφοριοδότη δεν εμπιστεύεται την τοπική υπηρεσία με αυτή την πληροφορία. Ένας δευτερεύων λόγος κατακερματισμένης πληροφορίας είναι ο ανταγωνισμός μεταξύ υπηρεσιών, που μπορεί να εμποδίζει την ανταλλαγή πληροφοριών λόγω διαφορετικών στρατηγικών ή πολιτικών στόχων. Για παράδειγμα, στις Ηνωμένες Πολιτείες, η CIA επικεντρώνεται στη μακροπρόθεσμη συλλογή πληροφοριών, ενώ το FBI δίνει έμφαση σε βραχυπρόθεσμες έρευνες που οδηγούν σε διώξεις. Επιπλέον, μια υπηρεσία μπορεί να αρνηθεί να μοιραστεί πληροφορίες για αυτοπροστασία, π.χ. λόγω περικοπών προϋπολογισμού που θα υπονόμευαν την αξιοπιστία της.

Ένα άλλο ζήτημα είναι η ανάλυση μεγάλων ποσοτήτων συλλεγμένων δεδομένων. Οι μηχανές είναι πολύ καλές στην εκτέλεση συγκεκριμένων εργασιών, όπως η αντιστοίχιση DNA με εκατομμύρια άλλα δείγματα ή η αναζήτηση λέξεων-κλειδιών σε δισεκατομμύρια ψηφιακά αρχεία. Ωστόσο, παραμένουν κατώτερες από την ανθρώπινη νοημοσύνη σε πιο σύνθετες και πρωτότυπες εργασίες, όπως η επίλυση καινοτόμων προβλημάτων που συχνά προκύπτουν στις αστυνομικές έρευνες. Επομένως, οι μυστικές υπηρεσίες εξακολουθούν να χρειάζονται ανθρώπους για την ανάλυση σημαντικού μέρους των δεδομένων που συλλέγουν.

Οι μυστικές υπηρεσίες πρέπει επομένως να αντιμετωπίσουν τα προσωπικά όρια των εργαζομένων τους. Τα μέλη τους

περιορίζονται από τις νοητικές τους ικανότητες, τις συνήθειες και τις γνώσεις τους, και μπορεί να έχουν προσωπικά συμφέροντα που συγκρούονται με τα συμφέροντα της υπηρεσίας. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια του Παγκοσμίου Κυπέλλου FIFA 2010 στο Ηνωμένο Βασίλειο, ένας ερευνητής συνόδευε μια ομάδα επιτήρησης και, ενώ περίμενε να φύγει ο στόχος, ήταν σε ένα αυτοκίνητο με έναν χειριστή επιτήρησης που περισσότερο ενδιαφερόταν να πιάσει σήμα στην φορητή του τηλεόραση για να δει το ποδοσφαιρικό ματς, παρά την ίδια την επιχείρηση επιτήρησης. Στις σημειώσεις του, ο ερευνητής έγραψε ότι «η επαγρύπνηση είναι στο χαμηλότερο επίπεδο που έχει υπάρξει ποτέ. Κάνουμε κύκλους στον χώρο στάθμευσης με ρυθούς σαλιγκαριού προσπαθώντας να βρούμε το καλύτερο σήμα. Έχω το χέρι μου έξω απ' το παράθυρο, προσπαθώντας να κρατήσω την κεραία [της τηλεόρασης] στην οροφή.»

Σε ορισμένες χώρες, η διαφθορά στις μυστικές υπηρεσίες και την αστυνομία επηρεάζει σημαντικά την αποτελεσματικότητα της επιτήρησης. Διεφθαρμένοι υπηρεσιακοί ή αστυνομικοί μπορεί να δωροδοκούνται, να πλαστογραφούν στοιχεία, να κακομεταχειρίζονται ευαίσθητες πληροφορίες για προσωπικό όφελος, ή να εκτελούν τα καθήκοντά τους επιλεκτικά. Μπορεί να προτιμούν να εργάζονται σε υποθέσεις που μπορούν να δωροδοκηθούν ή να πάρουν προαγωγή, και να αποφεύγουν υποθέσεις που χρειάζονται πολύ χρόνο και χαρτούρα.

Ένας ακόμα παράγοντας είναι το πολιτικό πλαίσιο της δράσης. Μία δράση που στοχεύει πρόσωπα, εταιρείες ή θεσμούς που θεωρούνται πιο ευνοϊκά από το κράτος ή την αστυνομία, όπως για παράδειγμα ένας σημαντικός πολιτικός, μια μεγάλη εταιρεία, ή ο ίδιος ο θεσμός της αστυνομίας, πιθανώς να ερευνηθεί περισσότερο. Το πολιτικό περιβάλλον μπορεί να αλλάξει: επερχόμενες εκλογές μπορούν να κάνουν το κράτος να επενδύσει περισσότερο στην καταστολή αναρχικών για επίδειξη δύναμης, και μια σειρά δράσεων κατά μιας εταιρείας μπορεί να την ωθήσει να πιέσει το κράτος να επενδύσει περισσότερο στην καταστολή. Για παράδειγμα, στη Γαλλία το 2019, η άνοδος μαχητικών δράσεων εναντίον της αγροτικής βιομηχανικής οδήγησε στην ίδρυση μιας νέας ειδικής μονάδας της αστυνομίας που εστιάζει στην συλλογή πληροφοριών τέτοιων θεμάτων.

Τέλος, η ικανότητα της αστυνομίας να διεξάγει επιτυχείς έρευνες εξαρτάται, φυσικά, από τα μέτρα ασφαλείας που λαμβάνουν οι αναρχικοί πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την δράση. Κάποιες υπηρεσίες γνωρίζουν ότι οι αναρχικοί λαμβάνουν προηγμένα μέτρα ασφαλείας, και γι' αυτό μπορεί να αυξήσουν προληπτικά τους πόρους που διαθέτουν για μια έρευνα που υποψιάζονται ότι έχει πραγματοποιηθεί από αναρχικούς. Μια μελέτη από το 2018 στο Ηνωμένο Βασίλειο αναφέρει ότι: «[Το] γεγονός ότι [οι εγχώριοι τρομοκράτες] είναι τόσο καλά ενήμεροι στην εγκληματολογία, δικαιολογεί την αύξηση των πόρων στον ίδιο βαθμό που δικαιολογείται και για σοβαρά εγκλήματα, για την βελτίωση των ρυθμών εντοπισμού, όπως για παράδειγμα διατήρηση του χώρου της έρευνας του εγκλήματος για την μεγιστοποίηση των ευκαιριών ανεύρεσης αποδεικτικών στοιχείων.»

Αν συγκρίνουμε τον αριθμό των άμεσων δράσεων των αναρχικών, για τις οποίες έχει αναληφθεί ή όχι η ευθύνη, σε ιστοσελίδες και ΜΜΕ με τον αριθμό των συλλήψεων, μπορούμε να εκτιμήσουμε ότι στις περισσότερες περιπτώσεις η συντριπτική πλειοψηφία των άμεσων δράσεων αυτών ποτέ δεν ερευνάται αποτελεσματικά.

Μετά την δράση

«Περιορίζουμε το DNA αφής. Το περιορίζουμε μόνο σε βίαια εγκλήματα. Σπάνια λαμβάνουμε αποτελέσματα από την αφή. Μερικές φορές συμβαίνει, αλλά σπάνια. Δεν είναι τόσο προφανές ότι θα δώσει αποτελέσματα όσο τα ρούχα του σώματος. Αλλά θα κάνουμε αυτή την περαιτέρω προσπάθεια σε βίαια εγκλήματα. Απλώς, αυτή τη στιγμή, δεν έχουμε τους πόρους για να το υποστηρίξουμε και προσπαθούμε να το κάνουμε όσο πιο αποδοτικά γίνεται.»

— Απόσπασμα από τα πρακτικά ενός σεμιναρίου του 2018 στη Φλόριντα των ΗΠΑ, από το Τμήμα Εγκληματολογίας του Τμήματος Δίωξης Ποινικών Αδικημάτων της Φλόριντα, με συμμετοχή αστυνομικών ερευνητών.

Οι αναρχικοί ολοκλήρωσαν τη δράση. Η αστυνομία φτάνει στο σημείο και ξεκινά η έρευνα. Στις επόμενες ώρες, ημέρες, μήνες και χρόνια, η αστυνομία μπορεί να χρησιμοποιήσει μια ευρεία γκάμα ερευνητικών τεχνικών για την ταυτοποίηση των αναρχικών και τη συλλογή αρκετών στοιχείων για την καταδίκη τους... ή και να μην κάνει καθόλου έρευνα, ή κάτι στο ενδιάμεσο. Η κινητοποίηση των αρχών και οι πόροι που διαθέτουν επηρεάζονται από πολλούς παράγοντες.

Δύο σημαντικοί παράγοντες που αυξάνουν το κίνητρο και τους πόρους της αστυνομίας είναι η οικονομική ζημιά που προκλήθηκε από την δράση (πόσο κόστισε σε καταστροφές ή κλοπές) και η ανθρώπινη ζημιά (πόσο επηρέασε ανθρώπους). Επίσης, η πιθανή οικονομική ή ανθρώπινη ζημιά της δράσης μπορεί να επηρεάσει εξίσου την έρευνα, ακόμα κι αν η πραγματική ζημιά δεν συνέβη. Για παράδειγμα, μια εμπρηστική επίθεση που απέτυχε να προκαλέσει ζημιά λόγω αποτυχίας του μηχανισμού, αλλά θα είχε προκαλέσει μεγάλη ζημιά αν είχε λειτουργήσει, μπορεί να ερευνηθεί εξίσου ενδελεχώς.

Ερευνώντας αναρχικές ομάδες

«Οι αναρχικές ομάδες—σύμφωνα με τη βασική τους ιδεολογία—απορρίπτουν την εξουσία. Αυτό εκφράζεται στις πιο οριζόντιες οργανωτικές τους δομές, που συχνά δεν διαθέτουν ιεραρχία ή ηγεσία, βασίζονται σε αποκεντρωμένες ομάδες και άτομα που συνδέονται μέσω ιδεολογικής συγγένειας και αλληλεγγύης.»

— Έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κατάσταση και τις τάσεις της τρομοκρατίας, 2024.

Οι αναρχικοί αρχίζουν να σχεδιάζουν τη δράση. Το σύνολο των ανθρώπων που συμμετέχουν στον σχεδιασμό και την εκτέλεση της δράσης θα το ονομάσουμε *αναρχική ομάδα*. Αυτή η ομάδα μπορεί ήδη να υφίσταται ή να σχηματιστεί ειδικά για την δράση. Μπορεί να πάψει να υπάρχει μετά την δράση ή να συνεχίσει με μελλοντικές δράσεις. Μπορεί να δρα αυθόρμητα ή με μεγάλη προετοιμασία, ή οτιδήποτε στο ενδιάμεσο. Μπορεί να λειτουργεί μόνη της ή σε συντονισμό με άλλες ομάδες. Ο συντονισμός αυτός μπορεί να είναι πολύ στενός, με τις συμμετέχουσες ομάδες να σχεδιάζουν και να εκτελούν δράσεις από κοινού, ή πολύ χαλαρός, με κάθε ομάδα να αναλαμβάνει την ευθύνη της δικής της δράσης και να υπογράφει με το ίδιο ακρωνύμιο, ή οτιδήποτε στο ενδιάμεσο.

Η δομική ευκαμψία και οι πρακτικές ασφαλείας των αναρχικών ομάδων τις καθιστούν σχετικά ανθεκτικές σε προσπάθειες διείσδυσης από την αστυνομία. Μια μελέτη από το 2005 στις ΗΠΑ υπογράμμισε τις προκλήσεις: «Η διείσδυση σε μεγάλες συναντήσεις ομάδων συγγένειας με κοινό στόχο είναι σχετικά εύκολη. Ωστόσο, η διείσδυση σε ριζοσπαστικούς 'πυρήνες' δεν είναι. Η ίδια η φύση της υποψίας και της επιχειρησιακής ασφάλειας του κινήματος καθιστούν τη διείσδυση δύσκολη και

χρονοβόρα. Λίγες είναι οι υπηρεσίες που μπορούν να επενδύσουν χρόνια προετοιμασίας για να μπουν σε έναν 'πυρήνα', ειδικά με πόρους που περιορίζονται και αυξανόμενες απαιτήσεις στην προσοχή άλλων ζητημάτων. Η δυσκολία αυξάνεται από τη συλλογική φύση του τρόπου ζωής (ο οποίος βρίσκεται υπό συνεχή παρατήρηση και διερεύνηση) και τη γνώση που διαθέτουν πολλοί αναρχικοί, η οποία απαιτεί χρόνο και μελέτη για να αποκτηθεί.»

Οι στενοί δεσμοί συγγένειας, και κάποιες φορές φιλίας, που τυπικά φέρνουν κοντά όσους συμμετέχουν σε αναρχικές ομάδες κάνουν δύσκολη την καταγραφή και την εκμετάλλευση από την αστυνομία. Παρ' όλα αυτά, έχουν υπάρξει περιπτώσεις όπου αναρχικοί έχουν γίνει πληροφοριοδότες, είτε για να αποφύγουν την φυλάκιση, είτε για ιδεολογικούς λόγους (π.χ. η μη-βίαιη στάση τους τους οδηγεί να ρουφιανέψουν αναρχικούς που προτιμούν βίαιες τακτικές), είτε υπό απειλή ή σωματική βία, είτε με χρηματικό αντάλλαγμα.

Ορισμένες αστυνομικές και μυστικές υπηρεσίες γνωρίζουν αυτά που περιγράψαμε και προσαρμόζονται αναλόγως. Μια αξιολόγηση του 2004 από το Αντιτρομοκρατικό Τμήμα του FBI αναφέρει ότι: «Με την προσεκτική διερεύνηση πιθανών πληροφοριοδοτών και μυστικών πρακτόρων, οι οικοτρομοκράτες μπορούν να εμποδίσουν αποτελεσματικά την διείσδυση της αστυνομίας. Τα όργανα της τάξης πρέπει [...] να αναγνωρίζουν ότι οι οικοτρομοκράτες μελετούν στενά τις τακτικές, τις διαδικασίες και τις πολιτικές της αστυνομίας. Ως εκ τούτου, πρέπει να σχεδιαστούν δημιουργικά σενάρια μυστικών αποστολών με προσοχή [...]».

Μη διευθετημένες διαμάχες μέσα σε αναρχικές ομάδες μπορούν να δημιουργήσουν ευπάθειες που η αστυνομία μπορεί να εκμεταλλευτεί για να αποσταθεροποιήσει τις ομάδες. Για παράδειγμα, διαμάχες σχετικά με την εγκυρότητα της χρήσης βίας μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να διχάσουν τους αναρχικούς σε δύο

αντικρουόμενες «πλευρές» και να διευκολύνουν την καταστολή τους.

Σε ορισμένα πλαίσια, ιδιαίτερα σε αστικές περιοχές ορισμένων χωρών, υπάρχουν ισχυρές αριστερές, πανκ, αντιφασιστικές ή αυτόνομες σκηνές. Η παρουσία τους μπορεί να προσφέρει κοινωνικές διασυνδέσεις και ευκαιρίες ανταλλαγής ιδεών, βοηθώντας στην προστασία από την αστυνομική καταστολή. Μια μελέτη από το 2015 στο Ηνωμένο Βασίλειο ανέφερε σχετικά με τις προκλήσεις συλλογής πληροφοριών για βίαιες ακτιβιστικές ομάδες: «Προκύπτει επιπλέον σύγχυση και πολυπλοκότητα όταν ειρηνικοί και καλοπροαίρετοι ακτιβιστές εμπλέκονται συνειδητά ή ασυνείδητα με βίαιους και επικίνδυνους. Αυτό είναι ιδιαίτερα προβληματικό όταν ομάδες που δηλώνουν ότι είναι ειρηνικές παρέχουν ασφαλή καταφύγια σε ακτιβιστές που είναι έτοιμοι να διαπράξουν πιο σοβαρές ποινικά δικάσιμες πράξεις.»